

tir de la noche del domingo hasta el mediodía del siguiente jueves, dice muy poco en favor de ciertos señores de Vich y Barcelona, que secundaron el juego de los señores Barangé y Tardá, fuertemente apoyados por los regionalistas señores Plaja y Fages.

A este *cuarteto* desaprensivo es a quien mejor convenia no triunfara el señor Torras, y en su evitación iniciaron una serie de ofrecimientos cerca de los tradicionalistas que hubo de cautivarles y la probable detentación de una acta que consideraron a su alcance, hizoles soñar coartada, bajo apariencia de justificante, para una tan reprochable acción.

La idiosincracia del distrito de Granollers parecen desconocerla los señores de «Ausetania». De otro modo, no fuera posible que las palabras «deslealtad» y «engaño» fueran acompañadas, como para reforzarlas, del resultado de la votación obtenida por los candidatos señores Torras y de Mas en Caldas de Montbuy, San Feliu de Codines y Mollet.

En ninguno de los tres citados pueblos gozamos de fuerza propia; y si únicamente por cuestiones de índole particular con el señor Plaja, llegó a obtener nutrida votación el candidato liberal en las pasadas elecciones a Cortes. Y de la propia manera que el señor Torras no pudo conseguir se votase la candidatura de coalición, tampoco le fué dable evitar se acoplara su nombre al de los regionalistas y que esto determinara la mayoría tan cacareada y a la que ha querido darse torcida interpretación.

Puede juzgarse de nuestra lealtad y nobleza, haciendo minucioso examen de los resultados obtenidos en cuantos pueblos tenemos organización; la desproporción habida entre los candidatos de la coalición es tan exigua, que ni siquiera merece la pena de contarse.

Nosotros deploramos, cual el que más, no haber conseguido el triunfo de los tres candidatos anticaciquistas, pero abriguen la seguridad de que si la suerte, lejos de ser favorable al señor Torras, se hubiese mostrado propicia con otro de sus compañeros de candidatura, estaríamos resignados, en la confianza de que los intereses de nuestros abnegados correligionarios no habrían quedado huérfanos de defensores.

SAC DE VERÍ

«El Vallesà», i és una llàstima, després de les eleccions, sofreix accessos de rabia.

«I, qui li pega a un ésser accidentat? Així té explicació el que, de paraula i per escrit s'atreveixi a insultar a tot bitxo vivent, sense reparar si és blanc o negre, si amic o enemic.

En «El Vallès Nou» del passat diumenge, a tot arreu *endevina* traidors.

«L'un, s'ha venut per una acta; l'altre, per una condecoració, i fins hi hà un tercer que per una secretaria».

«Pobre «Vallesà»! Aquesta vegada té la mania de la compra i vendal...»

I és que'l pobre deu pensar... «en un país on tot se ven, és estrany que no podessim comprar *aquella* mercaderia, ni amb els deu bitllets de mil pessetes que portava'l potentat, al·liat nostre.»

Però la cosa més estranya encare; el que fa pensar seriosament amb la necessitat d'un alienista, és que aquesta vegada dirigeix els trets contra els que més han favoregut la seva *santa causa*.

Si el fabricant regionalista senyor Cirera, volgut amic nostre, no havés fet valer tota sa influencia a San Feliu de Codines, és possible que'ls senyors Prat, Fages i Abadal s'havessin apuntat els vots obtinguts?

Si el senyor Viadé, secretari de Bigas i Riells, qual prestigi en dit poble no crec que vulgui posar en dubte «El Vallesà», secundat per altres influents personalitats de dit poble, no havés recomanat amb tota eficacia la candidatura dels senyors Prat i Fages, hi hauria hagut manera de que sortissin de les urnes 169 paperetes a favor dels tres candidats regionalistes?

Doncs, bé; quan era d'esperar que «El Vallesà» entonés un himne al procedir dels susdits senyors; quan tot hom ja creia llegir un càntic a la victòria obtinguda pels seus companys de causa, ens surt enfutismat, sens dirnos per què, i obsequia (?) amb els més greus diciters als que varen ésser més fidels col·laboradors a la seva gran obra, en les passades eleccions

Per això, jo, coneixent per experiència propia la desgracia d'«El Vallesà», sempre després d'una lluita electoral, m'apresso a posar-los al corrent, perquè no intentessin si'squera fer caure sobre d'ell una culpa que en cap manera li pertoca.

«El Vallesà», atacat de rabia, no és el verader «Vallesà»; és, tot lo més, un *portorri-queño*. Per lo tant, no fora gens humà pretendre fer efectives responsabilitats a un tipu *irresponsable*.

Si m'han de creure, vegin-se'ls amics Cirera i Viader amb don Enric Prat de la Riba i, com a correspondencia als favors rebuts, que habiliti una cel·la a Sant Boi per a tancar-hi al «Vallesà», ja que la persistencia en sos atacs el fa perillós.

Creguin que Granollers i el seu districte, els restaran agrats, si ho aconseguen.

Un altre vallesà

Tortadas

Les «Tortadas», seran l'especialitat de la nova Pastificeria LA LYONESA :: :: ::

XIRINOLES

Per «El Vallès Nou» de la setmana passada, ens enterem de que durant la campanya electo-

ral finida, han circulat pel districte de Granollers unes cartes fetes a màquina, en volants de la Diputació i amb sobres de la Diputació i firmades amb la firma estafeta (?) d'en Prat, *per cert bastant ben imitada* (??) i, per lo tant falsa; en les quals se recomanava que's votés als regionalistes senyors Prat i Abadal i al liberal senyor Torras, fent honor a compromisos contractats a última hora.

¡Ya, ya!

Nosaltres, que fins a la data, no havem tingut ocasió de veure'n cap d'aquestes cartes apócrifes (?), fetes a màquina, en volants de la Diputació, i amb sobres de la Diputació i firmades amb la firma estafeta (??) d'en Prat *per cert bastant ben imitada*. —segons «El Vallès Nou»—, remerciem als *vius electors* de l'altre banda que, per a afavorir-nos, han imitat (???) tant bé la firma del president de la Mancomunitat senyor Prat de la Riba.

No'n podrà titllar, el *sanyó* Serra i Dachs, de desagraits.

© ©

Amb motiu de la carta apòcrifa (??) abans esmentada, l'articulista d'«El Vallès Nou» — que amb vivesa màxima i clarividencia (?) supina (posi's ulleres, que no hi veu prou clar) l'atribueix a algún amic d'en Torras — se permet dirigir insults i baixeses a aquell, encare que en forma molt velada, bordejant el còdig penal, que prou se veu que'l té molt conegut.

¡Pobret articulero!

Ell, parlar d'actes que cremen les mans. Ell, parlar d'actes que fan enrogir les galtes. Ell, parlar de dignitat!... Bah!...

No's recorda, el tal senyor, si per allà a l'any 1905, en un districte de Catalunya, que molt bé podria ésser el de Granollers, se va robar una acta?

Es ben veritat que'l professional per tot arreu creu veure colegues.

© ©

Els de la societat en liquidació «Acció Granollerina» treballaren, treballaren fort, per a lograr que en Torras no sigués diputat provincial. (??)

Que'n són de bromistes, Mare-de-Déu, els pobrets de la casi liquidada Acció!

El nostre Brunet, quan sent parlar d'això, diu, fent la mitja rialleta:

Después de muerto Pascual, lo llevaron a Almería.

© ©

La Diputació provincial ha concedit a la Casa Breçol de nostra vila una subvenció anyal de doscentes cinquanta pessetes.

Ja comencem a conèixer que hi tenim un dels nostres a dintre del Palau de la Generalitat Catalana.

Ja era hora! I moltes mercès.

© ©

El Vallesà, en un article titulat «Premis a la traició» que inserta «El Vallès Nou», *organillo* de la Lliga en nostra vila, fa'l retrat de certs traidors.

Nosaltres, els hem conegut desseguida, senyor Vallesà.

Sí, sí. Oi que, els tals, són veïns de Cardeu, Llíssà de Vall, Llíssà de Munt i Santa Eularia?

Carai, senyor *Objetivo*, que'n sab vostè de fer retratets.

© ©

Tot passant per davant del centre d'Acció,

